

DIALOG

studentesc brâncovenesc

JOI // 1 MARTIE 2012// ANUL IX // NR. 551 // www.univcb.ro // dsb@univcb.ro

**Noul rol
al Chinei:
finanțatorul
economiei
mondiale**

Pagina 3

**Navomodele
și fotbal**

**Mărțișorul -
sărbătoarea
românească
a primăverii**

Concurs EU

Pagina 2

1 MARTIE

**Fie ca primăvara să vă găsească
la fel de frumoase și pline de dăruire
și să vă aducă sănătate
și împlinirea pe care o căutați.
Cu respect și considerație,
vă urăm un
1 Martie plin de fericire!**

UNIVERSITATEA CONSTANTIN BRÂNCOVEANU

zebrano cafe

**vă așteaptă pe 1 MARTIE
cu flori, surprize și mult optimism!**

food&wines - music&coffee

Rezervări: 0248.61.00.33

Hobby-urile studenților noștri

Navomodelele și fotbalul

Prima pasiune... fotbalul

Mă bucur să constat că sportul este între primele pasiuni ale studenților noștri. Ca majoritatea băieților, Eugen Marian Buducă, anul III Finanțe-Bănci, student la UCB Brăila, a fost pasionat de fotbal încă din copilărie, pe care l-a și practicat începând din clasa a II-a, timp de 5 ani. A jucat fotbal pentru echipa clasei, a școlii, dar și pentru echipele de club Petrolul Brăila și F.C. Brăila, echipa de copii generația '87, în acea perioadă numindu-se Dacia Unirea Brăila.

Cum a devenit suporter „motivată” al echipei Bayern Munchen

Eugen își amintește cum a ajuns să fie un suporter înfocat: „fiind *fotbalist*, trebuia să țin și eu cu o echipă de fotbal. Urmărind campionatul românesc și din străinătate am sesizat că este o mare diferență, motiv pentru care nu am putut să fiu niciodată suporterul unei echipe de fotbal românești. În 1999, am urmărit finala UEFA Champions League, între Bayern Munchen

(Germania) și Manchester United (Anglia). Manchester United a câștigat printr-un noroc imens, cu toate că nemții au jucat spectaculos și au și condus, pierzând în minutul 93 de prelungiri, când sir Alex Ferguson (antrenor Manchester) l-a introdus pe Olaguna Soljjer, ce a înscris golul care a adus trofeul în Manchester. Din acel moment am decis să țin cu echipa bavareză din Munchen, pentru că m-a impresionat jocul lor, net peste cel al englezilor și pentru că au știut să piardă cu demnitate, promițând că nu se va mai repeta. Și chiar au reușit să se țină de cuvânt, următorul an reușind să câștige trofeul, ajungând în finală și în următorii ani, menținându-se mereu în topul celor mai titrate echipe de fotbal ale lumii”.

Începutul unui nou hobby...

În liceu, din dorința de a se concentra pe învățatură, părinții nu i-au mai permis să meargă la fotbal. Nevoia unei preocupări în timpul liber l-a adus către construcția de nave în miniatură - navomodele. A început prin a

construi mici bărci din scândură care, așa cum recunoaște sincer „nu arătau prea bine”.

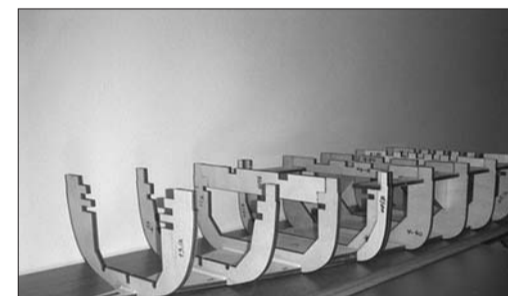
Primul vapor terminat a fost unul de pescuit maritim de mici dimensiuni. „L-am cumpărat din comerț, m-am pus și l-am desfăcut cu grijă, să văd exact cum se face și am încercat de mai multe ori (aproximativ 10 ori) să îl lipesc la loc, până am reușit să îl fac cum era”, își amintește Eugen.

Bismarck - cel mai recent și cel mai îndrăzneț proiect

Revista de modelism Hachette i-a reamintit, în urmă cu un an, de pasiunea sa, publicând planurile detaliate ale realizării unui vas de luptă din al Doilea Război Mondial - Bismarck (vezi foto). Pasionat de documentare istorice și mai ales de perioada celui de-al Doilea Război Mondial, a acceptat provocarea. „După un an, Bismarck-ul meu se află în plină construcție (este un proiect în jur la 3 ani și jumătate) reușind să termin tot scheletul, cu o lungime de 1,2 m (vezi foto), și urmează una din cele mai grele etape, să îl îmbrac în mici șipculițe, doar câteva sute ce trebuie lipite fiecare în parte, într-o anumită poziție”.

BISMARCK - un Titanic al vaselor de război

Bismarck a fost cel mai performant și puternic vapor de luptă din al Doilea Război Mondial, aparținând naziștilor. Numele de Bismarck vine de la celebrul om politic al Imperiului German și Prusiei, Otto von Bismarck, care a reușit, la mijlocul secolului al XIX-lea, să unifice Germania într-un singur stat.

Nava a fost construită între anii 1936 și 1940 în șantierul naval Blohm&Voss din Hamburg.

Comandantul navei a fost amiralul Gunter Lutjens. Din păcate această mare navă a participat doar la o singură misiune, pe care nu a reușit să o ducă până la capăt pentru că a fost scufundată. Planul de construcție a navei Bismarck a început să capete contur în anul 1933, când Adolf Hitler a preluat puterea în Germania. Hitler a reușit să îndepărteze toate piedicile legale, înțelegerile și tratatele pentru a construi Bismarck și Prinz Eugen. Tratatul de la Versailles interzicea Germaniei să mai construiască nave de război mai mari de 10.000 de tone, acest tratat fiind încălcat pentru că Bismarck avea 42.000 de tone.

În luna mai a anului 1941, Bismarck se afla ancorat în Norvegia, când a primit ordinul Rheinübung (la această misiune au mai luat parte Prinz Eugen, Hans Lody și două distrugătoare - Z16 și Z23). Misiunea presupunea ca toate aceste cinci nave să iasă în Atlantic prin Marea Nordului spre Groenlanda, iar apoi să coboare pe Atlantic și să stea la pândă să doboare toate rutele comerciale ale inamicului și navele Crucii Roșii. Misiunea nu a putut fi dusă la capăt deoarece amiralul, din orgoliu, luase niște decizii nu tocmai bune pentru întreaga flotă. Acesta se credea invincibil la bordul Bismarck-ului și a hotărât să se despartă de convoi, rămânând doar cu Prinz Eugen, pe motiv că, despărțiți, vor fi mai greu de identificați. În scurt timp, Bismarck și Prinz Eugen au fost descoperiți de marina engleză, care a reușit să scufunde la prima misiune cea mai modernă navă a lumii și mândria personală a lui Hitler, Bismarck.

Succes și... răbdare!

Proiectul pare de durată, dar istoria acestui Titanic al vaselor de război este atât de interesantă, încât sunt siguri că va fi nerăbdător să îl finalizeze. Noi îi dorim spor la treabă și multă răbdare, mai ales că iarna aceasta geroasă pare să fie prielnică unei astfel de preocupări. Succes!

Lect. univ. dr. Gica Culiță

Mărțișorul - sărbătoarea românească a primăverii

Mărțișorul este sărbătoarea tradițională românească a primăverii, a bucuriei, a renașterii naturii și a victoriei binelui asupra răului. Tradiția mărțișorului are o vechime de mii de ani, primele dovezi arheologice datând din vremea geților.

Originile obiceiului se regăsesc în sărbătorile romane închinat zeului Marte, zeul fertilității, al vegetației, dar și al comerțului, al creativității, al războiului. Zeul Marte făcea parte din triada arhaică de zei: Jupiter, Marte, Quirinus. La Roma, începutul anului se sărbătorea la 1 martie, lună care purta numele zeului Marte - Martius, zeu care personifica renașterea

naturii. După vechiul calendar roman, 1 martie era, astfel, prima zi din an, zi când se celebra „Matronalia”, închinată lui Marte. Toate femeile se împodobeau cu flori de primăvară și primeau cadouri.

Pentru strămoșii noștri, Anul Nou de la 1 martie însemna reînvierea naturii. Mărțișorul, simbol al primăverii, se confecționa din fire de cânepă sau de lână roșii și albe. Femeile dădeau porturi monezi sau pietricele colorate și, uneori, împleteau și fire de iarbă, muguri sau flori de câmp, pentru a avea noroc.

Mărțișorul este un obicei specific românesc, moștenit de la daci și de la romani. În săpăturile arheologice s-au găsit mărțișoare cu o vechime de 3.000 de ani. Culoarea roșie a firelor simboliza sângele, focul, soarele, dar, mai ales, viața. Astfel, reprezenta femeia, dar și primăvara, renașterea naturii. Culoarea albă simboliza limpezimea apelor, albul norilor, înțelepciunea. Astfel, reprezenta bărbatul, dar și iarna. Împletirea celor două culori exprima împletirea inseparabilă a celor două principii, două forțe vitale, un yin și yang românesc, ce stau la baza vieții și a renașterii naturii. Culorile alb și roșu au rămas, până în zilele noastre, simbolul celor două sexe, ele fiind regăsite în bradul de nuntă, atunci când se botează copiii, chiar și la înmormântare, cele două culori simbolizând, în acest caz, continuitatea viații după moarte. Cu alb și roșu împodobesc ciobanii primele oi care intră în stână, pentru a da miei sănătoși, iar țărani împodobesc primul plug ieșit la arat, pentru a avea recolte bogate.

La înmormântarea mărțișorului, ritual arhaic la a români, copiii vin din locuri înșorite de pe munte, până în pragul caselor, cu brazde de iarbă și cu primele flori

de corn sau de măceș. Fiecare membru al familiei trece de trei ori pragul, cu brazde în mâini, mama iese cu colaci și miere, iar florile se trec din gură în gură, pentru ca oamenii să devină tari și sănătoși precum lemnul de corn, apoi se poartă, împletite cu cele două fire, alb și roșu, până la sfârșitul lui martie.

În Moldova și Bucovina, mărțișorul constă dintr-o monedă de aur sau de argint, legată cu un șnur alb și roșu, purtată la gât, la mână sau chiar la picior, pentru a aduce noroc. Fetele poartă mărțișorul timp de douăsprezece zile la gât, după care îl prind în păr și-l țin acolo până la sosirea berzelor sau până înfloresc primul pom. După aceea, leagă șnurul de creanga unui pom roditor pentru a avea belșug, iar cu banul cumpără caș, pentru ca tot anul să fie frumoase și bucuroase. În ultima zi din martie, înainte de răsăritul soarelui, are loc, în toate satele românești, ritualul scoaterii mărțișorului și predării lui către natură, prin legarea șnurului de un pom înflorit sau de un măceș. Există credința că mărțișorul este luat de către rândunele și purtat spre soare, binecuvântând norocul celui ce l-a purtat în martie.

Între 1 și 9 martie, în „zilele babelor”, primăvara se luptă cu iarna, alungând-o. Se spune că așa cum sunt primele trei zile din martie, așa vor fi următoarele trei anotimpuri, primăvara, vara și toamna. În cele nouă zile, Baba Dochia apare torcând pe lângă oi, îmbrăcată în nouă cojoace, dând jos în fiecare zi câte unul, până la victoria primăverii asupra iernii. Românii își aleg „babele”, trei zile ce simbolizează și anunță trecutul, prezentul și viitorul în anul următor.

Magdalena Vasilița Sora

CONCURS EU

Project Passion: Săptămâna Competențelor Digitale 2012

Săptămâna Europeană a Competențelor Digitale (26 - 30 martie 2012) este o campanie care se desfășoară la nivel european și care are ca principale obiective creșterea interesului europenilor față de IT, dezvoltarea competențelor digitale în rândul tuturor categoriilor sociale și atragerea tinerilor spre cariere în sectorul ICT.

În cadrul acestei campanii a fost lansat și concursul „Project Passion”, la care sunt invitați să participe studenții și absolvenții facultăților europene de comunicare, jurnalism și audiovizual. Pentru a lua parte la acest proiect, tinerii sunt invitați să dezvolte o activitate de comunicare pe tema „Cum să-ți găsești un loc de muncă pe baza cunoștințelor tale în domeniul on-line”, pe care să o înregistreze, până în data de 4 martie 2012, pe pagina de internet oficială.

Câștigătorii fiecărei categorii vor primi un premiu de 1000€ și vor efectua un stagiul plătit la TBWA (agenție internațională de publicitate), Euronews sau o companie din domeniul tehnologiei digitale. Toți cei ajunși în finală vor primi un premiu de 500€.

În România, campania este coordonată de Asociația producătorilor și distribuitorilor de echipamente de tehnologia informației și comunicațiilor.

Pentru mai multe informații, vă invităm să accesați pagina oficială:

<http://eskills-week.ec.europa.eu/web/guest/project-passion>.

Mult succes!

UNIVERSITATEA CONSTANTIN BRÂNCOVEANU

Alegeri universitare 2012

w w w . u n i v c b . r o

Noul rol al Chinei: finanțatorul economiei mondiale

Considerată lidera grupului BRIC, China reprezintă în prezent o putere economică spre care multe țări se uită cu admirație, dar și cu rețineră. Țara cu cea mai rapidă și mai importantă creștere economică din lume în ultimii douăzeci de ani (în medie cu 10% pe an), China este considerată, în actuala conjunctură, un posibil factor stabilizator al economiei mondiale.

Înainte de declanșarea crizei financiare, problema Chinei se putea defini ca fiind dependența de exporturi, în condițiile în care economia sa risca să se „suprîncălzească”. În 2009, China era văzută de foarte mulți actori politici importanți ca deținând cheia calmării crizei financiare, fiind statul cu cele mai mari rezerve valutare din lume. În 2011, pe fondul agravării crizei datorită din Zona Euro, China este considerată cheia rezolvării problemelor europene, întrucât ar putea participa la un fond de salvare european (așa-numitul „vehicul investițional special”) care să ajute financiar Europa, alături de Facilitatea Europeană de Stabilitate Financiară. Acceptarea de către europeni a acestui ajutor din partea Chinei impune, desigur, o deschidere mai mare a piețelor europene în fața produselor chinezești, dar și acordarea de către europeni a statutului de economie de piață Chinei.

După ce, în 2009, a creditat Fondul Monetar Internațional cu 50 de miliarde de dolari, China a devenit al treilea factor de decizie din board-ul acestei organizații financiare internaționale.

Noul ei rol de finanțator global, recunoscut atât de organizațiile internaționale, cât și de marile puteri din economia mondială, este susținut de uriașa rezervă valutară acumulată (circa 30% din totalul rezervelor la nivel mondial) și de politicile interne promovate de guvernul de la Beijing.

Rolul în creștere al Chinei în cadrul noii arhitecturi mondiale este evident. Un exemplu în acest sens îl constituie întrunirile G20 din perioada actuală, care îi conferă Chinei un loc central la masa negocierilor privind cele mai acute probleme ale lumii globale. Astfel, la reuniunea de la Cannes din noiembrie 2011, liderii G20 au înscris pe agenda dezbaterilor șase

probleme principale, dintre care trei vizează direct China. Este vorba atât despre posibilul ajutor financiar oferit zonei euro de către China, cât și de o reformă a sistemului monetar internațional, care să reflecte mai bine influența economiilor emergente în economia mondială, și de impunerea unei taxe pe tranzacțiile financiare mondiale. În legătură cu reforma sistemului financiar mondial, liderii G20 au în vedere diversificarea „drepturilor speciale de trageră” ale FMI cu monedele unor țări emergente (China, India, Brazilia). Incluziunea yuan-ului în grupul celor patru valute care alcătuiesc în prezent drepturile speciale de trageră ar transforma moneda Chinei într-o monedă convertibilă de facto.

În ceea ce privește taxa pe tranzacții, susținută în principal de Franța și Germania, aceasta se lovește de respingerea Chinei, dar și a altor țări, cum sunt: SUA, Japonia și Australia. Tot China a avut ultimul cuvânt

și la summit-ul G20 din februarie 2011, desfășurat la Paris. Aici, liderii statelor membre s-au reunit pentru a stabili un set de indicatori care să evalueze dezechilibrele financiare ce ar putea declanșa o nouă criză economică mondială. Astfel, introducerea unor indicatori cum sunt nivelul rezervelor valutare ale unui stat și cursul de schimb s-a lovit de opoziția Chinei. Ca atare, factorii care vor fi luați în considerare pentru a măsura dezechilibrele financiare la nivel mondial sunt datoria publică privată a unui stat, deficitele bugetare, dobânzile la depozitele bancare, excedentul comercial și fluxurile de investiții străine.

Din 2010, China a devenit a doua putere economică a lumii, cu un PIB de 5.745 miliarde de dolari, devansând Japonia. Însă, în privința indicatorului PIB/locuitor, China se menține la niveluri modeste (4.283 dolari în 2010, față de 47.131 dolari/locuitor în SUA, de exemplu). Politica sa de menținere a yuan-ului la un curs scăzut, adesea criticată de SUA, Franța și de organisme financiare

mondiale, dar și politica eficientă în domeniul investițiilor au făcut ca această țară să cunoască ritmuri

Din 2010, China a devenit a doua putere economică a lumii, cu un PIB de 5.745 miliarde de dolari, devansând Japonia.

de creștere economică impresionantă, sfidând actuala criză economică (9,1% în 2009 și 10,3% în 2010).

Impactul crizei financiare și economice mondiale s-a resimțit la nivelul Chinei, îndeosebi prin efectele induse de diminuarea cererii externe, ceea ce reflectă dependența ei de exporturi. Îngrijorat de prognozele care anunțau o încetinire a creșterii economice sub 9%, guvernul chinez a adoptat, încă din 2008, un substanțial pachet de stimulente economice, în valoare de 586 de miliarde de dolari sau 13% din PIB până în 2010, pentru susținerea cererii interne. Conform oficialilor chinezi, pachetul a îmbrăcat forma investițiilor și a fost axat pe infrastructură, bunăstare socială și alte sectoare-cheie, ca parte dintr-o politică fiscală activă.

Dorind să evite riscul supraîncălzirii economiei chineze, în 2010 guvernul a recurs la majorarea rezervelor minime obligatorii ale băncilor, asigurând în acest fel frânarea speculațiilor imobiliare, care puteau împinge economia țării spre o criză pe modelul celei declanșate în SUA în 2007.

La finele anului 2010, rezervele valutare ale Chinei, cele mai mari din lume, s-au cifrat la 2.850 de miliarde de dolari, pentru ca, în noiembrie 2011, acestea să ajungă la circa 3.200 de miliarde de dolari.

China a trecut pragul de 1.000 de miliarde de dolari pentru prima dată în 2006. În 2006, rezervele valutare ale acestei țări le-au depășit pe cele ale Japoniei, de atunci China reprezentând țara cu cel mai ridicat nivel de rezerve valutare la nivel global. Rezervele Chinei au sporit în ultimii ani, pe fondul creșterii investițiilor străine, a excedentelor comerciale ridicate și a intrărilor de fonduri speculative.

O mare parte a acestor rezerve a fost investită în active denumite în dolari americani, respectiv bonduri emise de trezoreria SUA, însă, pe fondul crizei financiare, această țară a început să-și diversifice investițiile pentru a le spori randamentul.

Încă din decembrie 2008, China a devenit principalul deținător de titluri de stat americane la

nivel mondial, devansând, din acest punct de vedere, Japonia. Deficitul comercial al SUA pe relația China este practic finanțat din emisiunile de titluri de stat. În prezent, deținerea unor astfel de titluri de valoare este neprofitabilă, din cauza deprecierei continue a dolarului. Totuși, vânzarea acestor titluri ar avea un impact negativ asupra Chinei atât în plan diplomatic (prin tensionarea relațiilor bilaterale), cât și economic (prin scăderea și mai accentuată a valorii titlurilor, odată cu punerea lor în vânzare). De aceea, se impune o diversificare a structurii rezervelor oficiale chineze (alcătuite în proporție de 70% din dolari, 10% yen, 20% euro și lire), pentru reducerea gradului de risc și creșterea profitabilității.

Peste o treime din rezervele valutare ale Chinei o reprezintă titlurile de stat americane.

În prezent, China finanțează statele vulnerabile din Uniunea Europeană, cum sunt Grecia, Portugalia și Spania. Dacă unii oficiali europeni consideră capitalul o oportunitate pentru revitalizarea economiilor fragile, alții susțin că investițiile chineze sunt alarmante, pavând drumul către eventuale preluări ale unor domenii strategice europene.

În prima jumătate a anului 2011, investițiile chineze în Europa au fost de circa 3,3 miliarde de dolari. Printre cele mai importante se numără preluarea unei părți din Portul Pireu și investirea a peste 150 de milioane de euro în cel mai nou cartier financiar al Londrei.

Creșterea economică rapidă îi conferă Chinei mai multă importanță în economia mondială. Sporirea rolului ei în cadrul FMI, obținută în 2009, sau întărirea ideii existenței unui „directorat mondial - G2”, asigurat împreună cu SUA, dovedesc faptul că vocea Chinei se face din ce în ce mai bine auzită în lume.

Aceste țări duc astăzi un „război pacifist”, caracterizat prin interdependență și rivalitate. În prezent, Washington-ul și Beijing-ul stau de vorbă de pe poziții egale, despre toate problemele planetei, de la ecologie la criza financiară, de la apărarea drepturilor omului la dezarmarea nucleară. Cele două state sunt dependente una de cealaltă: americanii și-au putut finanța creșterea prin economia chineză, înlesnind celor mai săraci dintre ei să cumpere produse chinezești, iar banii s-au întors în China, ajutând-o să-și asigure o creștere economică susținută.

Ambele state sunt preocupate de perfecționarea resurselor umane de care dispun, facilitând schimbul de experiență. Astfel, tinerii chinezi sosesc în număr impresionant în SUA la studii, iar recent președintele acestei țări și-a declarat intenția ca, în următorii 4 ani, să încurajeze nu mai puțin de 100.000 de tineri americani să-și facă studiile în China.

Cele două state sunt, însă și rivale în domenii din ce în ce mai variate: petrol, materii prime, ecologie, domeniul militar, investiții, controlul apelor, influența în Africa și Asia. De exemplu, investițiile Chinei în Orientul Mijlociu, Africa sau America Latină îngrijorează SUA. Politica de investiții a Chinei în întreaga lume o concurează direct pe cea a SUA. Ofertele chinezești sunt cu atât mai atractive cu cât, spre deosebire de cele americane, sunt lipsite de condiționări politice.

(continuare în numărul viitor)

Lect. univ. dr. Mariana Mihăilescu

Lect. univ. dr. Marinela Lăzărică

Facultatea de
Management
Marketing în
Afaceri Economice

Facultatea de
Finanțe
Contabilitate

Facultatea de
Științe Juridice,
Administrative
și ale Comunicării

Universitatea Constantin Brâncoveanu

Instituție de învățământ superior certificată în
anul 2011 cu calificativul "GRAD DE ÎNCREDERE
RIDICAT" de Agenția Română de Asigurare
a Calității în Învățământul Superior (ARACIS)

Programe de studiu:

Management

Marketing

Administrarea afacerilor

Finanțe-Bănci

Contabilitate și informatică de gestiune

Drept

Administrație publică

Jurnalism

Comunicare și relații publice

Relații internaționale și studii europene

www.univcb.ro

Calea Bascovului nr. 2A, tel.: 0248.21.26.27